

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3126/2021
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Миле Ромчевић и Драгана Ромчевић адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, Управа за општу логику, Дирекција за услуге стандарда, ВУ „Дедиње“ из Београда, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужиле и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1698/21 од 28.04.2021. године, на седници одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1698/21 од 28.04.2021. године.

Свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2744/19 од 015.01.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску од 22.09.2020. године. Тужбени захтев је делимично усвојен тако што је обавезана тужена да, на име разлике између основне зараде у висини минималне зараде и исплаћене основне зараде у периоду од 01.07.2016. до 30.11.2019. године, исплати тужилци износ од 390.553,28 динара укупно са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе на начин описан у ставу другом изреке и да за тужилцу, на износе досуђене ставом другим изреке, обрачуна и уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање (став трећи изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилка тражила да се обавезе тужена да јој, на име разлике између захтеваног војног додатка од 20% и исплаћеног од 15% за период од 01.07.2016. до 30.11.2019. године, исплати износ од 30.148,44 динара укупно са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе на начин описан у том ставу изреке, а ставом петим изреке одбијен је и за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на основицу из става четвртог изреке пресуде. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да накнади тужилци трошкове парничног поступка у износу од 79.514,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1698/21 од 28.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у

ставу другом, трећем, четвртном, петом и шестом ставу изреке. Ставом другим изреке одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију су благовремено изјавиле и тужила и тужена, обе побијајући пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужила и због погрешно утврђеног чињеничног стања.

Тужила је поднела одговор на ревизију тужене.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни суд је нашао да су обе ревизије недозвољене.

У поступку у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, према члану 441. ЗПП. Уколико се у овој врсти спора тужбени захтев односи на потраживање у новцу, као што је случај у конкретном спору, дозвољеност ревизије се има ценити према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 14.08.2019. године ради исплате новчаних потраживања на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде и захтеваног и исплаћеног војног додатка. Ревизијом против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила побија део којим је одбијен њен тужбени захтев за исплату износа од 30.148,44 динара на име разлике између захтеваног и исплаћеног војног додатка, а тужена део којим је обавезана да исплати тужили износ од 390.553,28 динара на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде.

Будући да вредност предмета спора оба дела пресуде које својим ревизијама побијају тужила и тужена не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, изјављене ревизије су недозвољене, те их је Врховни суд одбацио као у првом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Врховни суд је, применом чл. 165. став 1. и 153. став 1. ЗПП, ставом другим изреке одлучио да свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка, пошто ниједна од њих није успела у поступку по изјављеном правном леку.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**